

REFERAT

af

Møde i Udviklingspolitisk Råd
den 10. april 2015

Til stede:

Medlemmer:

Professor Georg Sørensen, Århus Universitet (formand)
LO-Sekretær Marie-Louise Knuppert, LO (næstformand)
Generalsekretær Vagn Berthelsen, IBIS
Programkoordinator Rolf Hernø, Care Danmark
Vibeke Tuxen, Civilsamfund i Udvikling, CISU
Sekretariatsleder Lars Udsholdt, DMR-U
Institutleder Helle Samuelson, Københavns Universitet
Direktør Nanna Hvidt, DIIS
Professor Lisa Ann Richey, Roskilde Universitet
Konsulent Jens Erik Ohrt, LO (t.o.m. pkt. 3)
Chefkonsulent Tine Bork, Håndværksrådet
Direktør Thomas Bustrup, Dansk Industri (t.o.m. pkt. 3)
Direktør Jan Laustsen, Landbrug & Fødevarer

Udenrigsministeriet: Handels- og udviklingsminister Mogens Jensen (pkt. 1-3)
Direktør for udviklingspolitik Martin Bille Hermann
Chef for Center for Global Udvikling og Samarbejde Morten Jespersen
Kontorchef Nathalia Feinberg, Dorte Chortsen og Mette Brink Madsen
(UGS)

Pkt. 2 Kontorchef Morten Elkjær, chefkonsulent Lis Rosenholm, Laura Nielsen, GRV

Pkt. 4 Souschef Anders Bjørn Hansen og fuldmægtig Thea Ribergaard Askhøj Nielsen, AFR

Pkt. 5 Kontorchef Tove Degnbol og chefrådgiver Lasse Møller, UFT

Dagsordenspunkt 1: Udviklingspolitisk Råd – erfaringsopsamling

Næstformanden indledte med at redegøre for Rådets ønske om en selvevaluering. Den daværende ministers tanker med Udviklingspolitisk Råd (UPR) havde været et forum, der skulle drøfte bl.a. strategier og landepolitikpapirer, men som også skulle bidrage til den folkelige forankring. Drøftelsen kunne med fordel tage udgangspunkt i dette og vurdere, om Rådet havde fået den rolle, som den havde været tiltænkt. I den forbindelse var det relevant at overveje, om Rådet med dets indspil til ministeren og Udenrigsministeriets embedsmænd havde fået nok indflydelse. Endelig blev opsplitningen af strategier og bevillinger i henholdsvis Rådets og Bevillingskomiteens ressort også fremhævet som et tema, da netop bevillingerne kunne være med til at konkretisere udviklingssamarbejdet i forhold til den folkelige forankring.

Handels- og udviklingsministeren bemærkede, at Rådets mandat er defineret i loven om internationalt udviklingssamarbejde, og at Rådet er et rådgivende organ, der skal rådgive den for udviklingsbistanden ansvarlige minister. Ministeren understregede, at drøftelserne i Udviklingspolitisk Råd var meget nyttige, og at det var værdifuldt at modtage medlemmernes mange gode og relevante kommentarer til de enkelte strategier og politikker. Rådets bidrag og kommentarer havde også stor vægt hos embedsmændene. Det var naturligvis ikke altid muligt at spore en entydighed i Rådet, og det kunne hænde, at ministeren ikke var enig i Rådets synspunkter, men så måtte han som minister stå på mål for dette. Det kunne være årsagen til, at Rådets medlemmer ikke altid fandt, at deres synspunkter blev reflekteret i de endelige versioner af strategierne. Dette skulle dog ikke sidestilles med, at der ikke blev lyttet til Rådets kommentarer. Ministeren fandt det passende at afholde fire møder årligt og havde forståelse for, at det havde været utilfredsstillende med kun to møder i 2014. Ministeren mente, at opdelingen af rådgivning om henholdsvis strategier og bevillinger fungerede godt, og at der var god rådgivning fra både Rådets og Bevillingskomiteens side.

Udviklingspolitisk Råds medlemmer fandt, at det havde stor værdi, at handels- og udviklingsministeren deltog i drøftelserne i Rådet. Det var positivt, at ministeren kunne lytte til de udviklingspolitiske interessenter i et fælles forum, og det var også nyttigt for medlemmerne at lytte til holdninger fra andre interessenter i udviklingssamarbejdet. Det blev understreget, at det var afgørende for Rådets eksistensberettigelse, at der blev lyttet til de kommentarer, som Rådet bidrog med under drøftelserne, og at disse blev taget med ind i det videre arbejde. Det var også vigtigt, at strategier blev drøftet på det rette tidspunkt. Det kunne til tider være svært at se, hvilke fingeraftryk Rådet satte på de strategier og politikker, som var blevet drøftet. På denne baggrund blev det foreslået eventuelt at indføre en form for efterfølgende opsamling, hvor Rådet kunne blive opdateret på, hvad der var sket med de enkelte strategier og papirer.

Med hensyn til de emner, som Rådet skulle drøfte, blev det fremhævet, at især det første år havde båret præg af, at der var mange strategier og politikker, som skulle ekspederes gennem systemet. Umiddelbart havde emnerne været relevante, men det kunne overvejes om timingen for drøftelsen i Rådet var den rette. Rådet fandt det positivt, at det nu var blevet muligt at vælge temaer til drøftelse i Udviklingspolitisk Råd, men understregede, at det også gerne skulle være temaer, der var relevante for Udenrigsministeriet og dets embedsmænd.

Det havde taget tid at få Rådet til at fungere, men det var også naturligt, at et nyt rådgivningsorgan skulle finde sin egen form. I den forbindelse fandt Rådet, at man fra Udenrigsministeriets

side havde lyttet til Rådets bekymringer, bl.a. over antallet af møder samt mødernes form og indhold. Det blev fremhævet, at lovændringen havde medført mere åbenhed i Danida, hvilket var meget værdsat især blandt de mindre organisationer. Det blev endvidere nævnt, at man gerne så yderligere deltagelse fra ambassaderne ved møderne i Udviklingspolitisk Råd.

Fra Rådets side blev det understreget, at der ikke var tale om et konsensusorgan, og man derfor ikke kunne forvente entydighed fra Rådets side. Rådet repræsenterede mange forskellige organisationer og interessenter, hvilket havde medført en mangfoldighed, som var en styrke i forhold til den tidligere Danida Styrelse. Hvad angik entydigheden blev der udtrykt ønske om, at de mangfoldige kommentarer eventuelt kunne fremhæves endnu tydeligere i mødereferaterne.

Flere af Rådets medlemmer pegede på opdelingen mellem Udviklingspolitisk Råd og Bevillingskomiteen, som man ikke altid fandt hensigtsmæssig. Der blev stillet spørgsmål ved, om de to fora kendte hinandens bevæggrunde godt nok, og dermed var bevidst om, på hvilken baggrund der blev rådgivet. Der fandtes gråzoner mellem de to foras mandater, og der var emner, som ville være relevante at drøfte i begge fora. Der blev derfor opfordret til, at samspillet og informationsstrømmen mellem Udviklingspolitisk Råd og Bevillingskomiteen blev styrket. Der blev udtrykt ønske om en temadag, som man kendte det fra Danida Styrelsens tid, hvor der var mulighed for at gå mere i dybden med et eller flere emner, og hvor Rådets medlemmer i endnu højere grad kunne bidrage med egne erfaringer. I den forbindelse blev det foreslået, at en sådan temadag med fordel kunne inkludere Bevillingskomiteen. Et konkret forslag fra et medlem til en temadag var at tage afsæt i ILO's arbejde med at flytte folk fra den uformelle til den formelle sektor, da det her kunne være nyttigt at have en bredere drøftelse af hvilke instrumenter, Danmark kunne bringe i spil i en sådan transition.

Udviklingspolitisk direktør understregede, at det også for organisationen var særdeles nyttigt at have et Udviklingspolitisk Råd, hvor der var plads til strategiske drøftelser, og det var særdeles nyttigt at høre rådsmedlemmernes forskellige syn på, hvor udviklingssamarbejdet er på vej hen. Med hensyn til de temaer til drøftelse, som var foreslået på forrige møde, var der i høj grad tale om temaer, der også var relevante og interessante for Udenrigsministeriet. Udviklingspolitisk direktør fandt ideen om en temadag - eventuelt sammen med Bevillingskomiteen - interessant, og forslaget om at give en kort status for de strategier m.v., som Rådet havde behandlet på sit foregående møde, var ligeledes værd at arbejde videre med. Endelig understregede han, at opdelingen af mødet i en del med ministerdeltagelse og én uden fungerede godt, idet det gav mulighed for længere og mere tekniske drøftelser, end hvad ministerens kalender tillod. Dette skulle også ses som et tegn på, at der var en række emner, som for Udenrigsministeriets embedsmænd var relevante at drøfte med Udviklingspolitisk Råd.

Handels- og udviklingsministeren fandt det positivt, at der var enighed om, at der var gensidig nytte og udbytte af Rådets drøftelser. Ministeren fandt forslaget om en temadag fornuftigt og var enig i, at det med fordel kunne afholdes sammen med Bevillingskomiteen med henblik på at styrke dialogen mellem de to fora. Desuden skulle Udenrigsministeriet overveje, hvordan man kunne styrke informationsstrømmen mellem Rådet og Bevillingskomiteen. Ministeren var også enig i, at en opsamling fra tidligere møder kunne være nyttig. Han understregede, at man naturligvis ikke kunne forvente en entydighed fra Rådets side, men at Rådets kommentarer naturligvis ville stå stærkere, såfremt der var enighed. Endelig bekræftede ministeren, at ambassaderne deltog i Udviklingspolitisk Råds møder, når der f.eks. var landepolitikpapirer på dagsordenen.

Formanden sammenfattede, at Rådets medlemmer var glade for, at ministeren deltog i Rådets møder, og for den adgang Rådet havde til ministeren og embedsværket. Rådet fandt, at det blev taget alvorligt, men også at det ofte kunne være svært at se helt præcist, hvor Rådet havde sat sine fingeraftryk på de endelige strategier. Dette kunne naturligvis hænge sammen med, at Rådet ikke var et konsensusorgan, at Rådets medlemmer ofte udtrykte forskellige holdninger, og endelig at ministeren ikke nødvendigvis var enig. Dog blev der sat pris på diskussionerne i Rådet, og medlemmerne følte sig trygge ved, at deres inputs blev taget alvorligt. Formanden fandt også, at informationsniveauet i referaterne fra Rådets møder havde fundet et godt niveau. Opsplitningen mellem strategier og bevillinger var et tilbagevendende tema, og formanden havde noteret sig, at Udenrigsministeriet ville se på, hvordan samspillet mellem Udviklingspolitisk Råd og Bevillingskomiteen inden for de eksisterende rammer kunne styrkes. Endelig konkluderede formanden, at der havde været tilslutning til at afholde en temadag, og at der også var fremkommet et første forslag til et tema.

Dagsordenspunkt 2: Danidas Erhvervsplatform

Handels- og udviklingsministeren præsenterede Danidas erhvervsplatform som et vigtigt redskab til at imødekomme udviklingslandenes øgede efterspørgsel efter handel og investering gennem inddragelse af dansk erhvervslivs styrker og kompetencer i udviklings samarbejdet. Ministeren takkede for den gode dialog med erhvervsliv og organisationer om udvikling af platformen. Udkastet til Danidas erhvervsplatform reflekterede drøftelserne fra sidste rådsmøde bl.a. ved at sætte fokus på udviklingseffekt, virksomheders samfundsansvar og nye tilgange og samarbejdsformer til at løse udviklingsbehov i samarbejde med den private sektor.

Udviklingspolitisk Råd fandt, at Erhvervsplatformen gav et godt overblik over de mange nye og eksisterende erhvervsinstrumenter, og at den var et godt udgangspunkt for dansk erhvervslivs engagement i udviklingsarbejdet. Der var blevet lagt mange kræfter i høringsvar, men enkelte rådsmedlemmer savnede et større fingeraftryk på de nye initiativer. Der var tale om en hårfin balance mellem handel og udvikling, og nogle medlemmer satte spørgsmålstegn ved ideen om at anvende bistandsmidler til at fremme danske virksomheders interesser i udviklingslande. Det blev bemærket, at erhvervsplatformen tog afsæt i dansk erhvervslivs inddragelse i udviklings samarbejdet uden at beskrive konteksten tilstrækkeligt, herunder rammebetingelserne, og hvordan myndigheder, den uformelle sektor, kvinder, landbrug m.m. bidrog til og indgik i vækst og strukturel transformation i udviklingslandene.

Det blev foreslået at styrke koblingen til landepolitikpapirerne. Endvidere kunne det se ud som om, at erhvervsplatformen byggede på en fejlagtig grundantagelse om, at danske virksomheder allerede havde løsningerne på udviklingslandenes udfordringer. Erhvervsplatformen burde koble vækst til forskning og åbne op for samarbejde med vidensinstitutioner.

Rådet efterspurgte større klarhed om resultatmåling, kriterier for landevalg og succeskriterier for initiativerne under erhvervsplatformen. Det var svært for virksomhederne at bevare overblikket over de mange erhvervsinstrumenter, som var underlagt konstant skiftende rammer. Det blev foreslået at etablere en one-stop virksomhedsrådgivning og klare retningslinjer, enkel administration, forudsigelighed i instrumenterne og på sigt også benchmarking med andre lan-

de. Der blev spurgt til, om ikke erhvervsinstrumenterne helt eller delvist kunne undtages fra EU's statsstøtteregler. Endvidere blev det påpeget, at platformen manglede fokus på små og mellemstore virksomheder (SMVer), idet kravet om 5 mio. kr. i egenkapital for instrumenter som Danida Business Explorer forekom urimeligt og ville udelukke mange danske SMV'er. Selektionen burde snarere ske ud fra den værdi, de danske virksomheder kunne skabe i modtagerlandet.

Handels- og udviklingsministeren takkede for kommentarerne og understregede, at formålet med platformen var at engagere danske virksomheder i udviklingssamarbejdet for at bidrage til at skabe vækst og beskæftigelse i udviklingslandene. Andre af Danidas programmer – herunder landeprogrammer i de danske prioritetslande - havde målsætninger om forbedring af rammevilkår, bekæmpelse af korrupsion m.m. Ligestilling og virksomheders samfundsansvar skulle indgå som krav til projekterne, men måtte ikke overskygge fokus på den finansielle bundlinje. De skærpede økonomiske krav til virksomhederne skyldtes erfaring med, at projekter fejlede på grund af partnernes manglende robusthed. Med hensyn til EU's statsstøtteregler var Kammeradvokatens vurdering retningsgivende. Endelig efterlyste ministeren forslag til nyt navn for erhvervsplatformen.

Formanden sammenfattede, at der var enighed om, at Danidas erhvervsplatform var et godt udgangspunkt for dansk erhvervslivs engagement i udviklingsarbejdet i det relevante krydsfelt mellem handel og udvikling, hvor der skulle balanceres. Betænkeligheder i Rådet havde drejet sig om, hvorvidt ordningerne var for komplekse, om kravene til virksomhederne var for høje, og om den planlagte resultatmåling var tilstrækkelig klar. Hovedkritikken var, at der var for mange handelshensyn og for få udviklingshensyn. Formanden opfordrede til at fastholde retningen for erhvervsplatformen. Ligeledes kunne platformen med fordel kontekstualiseres ved at sætte den i sammenhæng med det samlede udviklingssamarbejde til fremme af vækst og beskæftigelse og synliggøre, at Danidas erhvervsplatform opererede i fællesmængden af handel og udvikling.

Dagsordenspunkt 3: Reviderede retningslinjer for landepolitikpapirer

Handels- og udviklingsministeren orienterede om en revision af retningslinjerne for udarbejdelse af landepolitikpapirer. I de hidtidige retningslinjer havde udgangspunktet været, at drøftelsen i Udviklingspolitisk Råd skulle foregå på baggrund af en synopsis. Praksis havde dog været, at der ofte var tale om et mere færdigt udkast, da det var svært at have en substantiel drøftelse på baggrund af en synopsis. Ved revisionen havde man nu tilpasset retningslinjerne til denne praksis, så Udviklingspolitisk Råd fremadrettet ville blive præsenteret for et udkast i stedet for en synopsis. Ministeren understregede, at idet der var tale om et udkast og ikke et færdigt papir, ville der fortsat være mulighed for at tilrette dokumentet på baggrund af de råd og kommentarer, der fremkom under drøftelserne i Udviklingspolitisk Råd og Udenrigsudvalget.

Rådet var enig i, at denne tilretning gav mening. Der blev fremført et ønske om, at menneskerettigheder generelt kunne fremstå tydeligere i landepolitikpapirerne. Ligeledes blev det fremført, at det forekom, at civilsamfundsstrategien ikke lå lige højt på dagsordenen på alle ambassader, og man med fordel i højere grad kunne inddrage civilsamfundet i landepolitikpapirerne.

En klar og ærlig analyse af de lokale udfordringer, som i konceptpapiret for landepolitikken for Mozambique, så man gerne mere af.

Formanden takkede for orienteringen og konkluderede, at der var tilslutning til revision af retningslinjerne, og at der var forslag til, at visse elementer, som f.eks. menneskerettigheder og civilsamfund, kunne fremstå stærkere.

Dagsordenspunkt 4: Organisationsstrategi for den afrikanske udviklingsbank

Konceptnoten for organisationsstrategien for Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB) fastlægger rammerne for Danmarks samarbejde med Banken i 2015-2016. Den bygger på AfDB's egen tiårs strategi om grøn og inklusiv vækst og fastsætter de danske prioriteter, herunder at AfDB 1) fortsat fører an i bestræbelserne på at opnå inklusiv og grøn vækst drevet bl.a. af den private sektor, 2) bidrager til at udbrede god regeringsførelse og bekæmpe korruption i Afrika, 3) fremmer stabilitet i skrøbelige situationer og 4) fremmer kvinders deltagelse både i Bankens programmer og i Bankens organisation.

Udviklingspolitisk direktør bemærkede indledningsvist, hvordan regionale udviklingsbanker var særligt oppe i tiden, herunder også den kommende Asiatiske Infrastruktur-investeringsbank (AIIB). Organisationsstrategien for AfDB skulle ses lyset af det styrkede samarbejde mellem Banken og Danmark de senere år, som vidnede om et væsentligt værdifællesskab. Man ville gennem organisationsstrategien arbejde for, at AfDB via implementeringen af sin tiårsstrategi var med til at fremme danske prioriteter i Afrika. AfDB var en foretrukken partner for regeringer og privatsektoraktører i Afrika og havde været med til at sætte grøn vækst, bæredygtig energi og klimaforandringer på dagsordenen. Det var udviklingsmål, som i høj grad var sammenfaldende med danske fokusområder.

Udviklingspolitisk Råd tilsluttede sig konceptnotens positive vurdering af AfDB som en styrket institution på baggrund af de reformer, Banken havde gennemgået de sidste ti år. Banken stod nu stærkere på bl.a. sociale indikatorer, hvilket særligt fremgik i AfDB's energistrategi. AfDB's positive udvikling havde i høj grad været drevet personligt af Bankens præsident Kaberuka, og der blev i forbindelse med det forestående præsidentvalg udtrykt bekymring over, om en ny præsident kunne opretholde den positive udvikling. Rådet efterspurgte oplysninger om valggrupperne, og om der var enighed om prioriteterne inden for gruppen, eller om der af og til blev trukket i forskellige retninger.

Rådet fandt, at AfDB også i fremtiden kunne være en central partner i Afrika, og på denne baggrund kunne det overvejes at øge det danske engagement. Det blev med glæde bemærket, at det for indeværende ikke var intentionen at investere i flere trustfunds, og der blev udtrykt bekymring over, at brugen af trustfunds kunne underminere Bankens effektivitet som organisation.

Der blev efterspurgt yderligere information om, hvordan Banken i brugen af "financial intermediaries" sikrede, at midlerne gik til de tiltænkte formål og dermed bidrog til reelle udviklingsresultater. Det var afgørende, at Bankens sociale politikker var integrerede i dens investeringer, så økonomisk vækst også resulterede i udviklingsresultater. Dette var også relevant ift. diskussionen om udviklingsfinansiering og de krav til aktører, der skulle være med til at finansiere de

kommende bæredygtighedsmål. Der blev desuden opfordret til også at stille krav til Banken om at formulere en ansvarlig skattepolitik.

Endelig blev der efterlyst mere klarhed omkring AfDB's rolle i skrøbelige stater og ikke mindst, hvordan man eventuelt kunne styrke den, samt stillet spørgsmål til Kinas rolle i AfDB.

Udviklingspolitisk direktør bemærkede, at Banken havde undergået en massiv forandring, men at der stadig var områder at arbejde med, herunder fokus på udviklingsresultater og bankens rolle i skrøbelige stater. Han var enig i betydningen af præsidentvalget og vigtigheden af en præsident, der kunne føre Bankens positive udvikling videre. Det var vigtigt grundigt at overveje brugen af trustfonde, men de kunne være et vigtigt værktøj til at fremme en særlig dagsorden. For så vidt angik Kinas engagement i Banken, var det på størrelse med det danske, da Kina indtil nu ikke havde haft mulighed for at tilkøbe sig større indflydelse, hvilket kunne forklare det begrænsede engagement. Hvad angik brugen af "financial intermediaries", var der behov for at undersøge i hvilket omfang, AfDB gjorde brug af disse. Han var enig i det relevante i at bakke op om, at Banken udarbejder en skattepolitik – og at 'skat og udvikling' indgik som en del af den danske dialog med Banken.

Afrikakontoret påpegede, at der trods bekymringerne for præsidentvalget nu lå en rettesnor for en kommende præsident i form af Bankens tiårsstrategi, som en ny præsident forventedes at sikre implementeringen af. Desuden havde Banken fokus på at fastholde sin rolle som den foretrukne investeringspartner for afrikanske lande og ikke mindst sin adgang til afrikanske beslutningstagere, hvilket var betinget af AfDB's styrke som institution.

Formanden konkluderede, at der var stor tilslutning til konceptnotens positive vurdering af AfDB og den forandring, Banken havde gennemgået. I lyset af hvad der synes at være et nyt morgengry for regionale udviklingsbanker, fandt Rådet, at det kunne overvejes at øge det danske engagement i AfDB. Samtidigt måtte man dog holde fokus på Bankens evne til at demonstrere udviklingsresultater i forhold til økonomisk vækst og ikke mindst, hvordan Bankens rolle i skrøbelige stater kunne styrkes. Endelig var det blevet anbefalet at undgå yderligere støtte til trustfunds.

Dagsordenspunkt 5: Forskningsredegørelsen 2014

Udviklingspolitisk direktør indledte drøftelsen med at påpege to markante resultater og to udfordringer. Det var i 2014 for alvor lykkedes at konsolidere det syddrevne forskningssamarbejde, og anden fase af programmet Building Stronger Universities var kommet rigtig godt i gang. Desværre var man ikke nået særligt langt med at sikre bedre ligestilling i tildelingen af forskningsmidler, og et samarbejde med Organisation of Social Science Research in Eastern and Southern Africa (OSSREA) i Etiopien måtte udfases, efter at både Sverige og Norge havde stoppet støtten til organisationen. Udviklingspolitisk direktør rejste tillige spørgsmålet om, hvor meget vægt Danida burde lægge på forskning af høj akademisk kvalitet (publiceret i internationalt anerkendte tidsskrifter) i forhold til anvendelsesorienteret forskning. Han efterlyste forslag til, hvordan kommunikationen af forskningsresultater kan gøres bedre.

Udviklingspolitisk Råd udtrykte generel tilfredshed med forskningsredegørelsen og lagde herunder vægt på ærligheden i fremstillingen af både positive resultater og vanskelige udfordringer. Der blev spurgt til, om det i fremtiden ville være muligt at få en redegørelse, der omfatter al dansk støtte til forskning, herunder støtte gennem Verdensbanken m.m.

Det syddrevne forskningsamarbejde blev påskønnet, og særligt den institutionelle støtte til at opbygge vurderingspaneler i partnerlandene blev fremhævet. De mange ansøgninger fra syd og en begrænset ramme førte til en forholdsvis lav succesrate for de syddrevne ansøgninger, og der blev spurgt til, om Udenrigsministeriet ville gøre noget ved det. Samtidig blev der spurgt, om det syddrevne samarbejde kunne bredes ud til flere lande end Tanzania, Ghana og Nepal.

Flere medlemmer af Rådet mente, at der ikke var modsætning mellem støtte til forskning af høj kvalitet og støtte til mere anvendelsesorienteret forskning, men at udfordringen var at sikre en kobling mellem forskning af høj kvalitet på den ene side og innovation/erhverv på den anden side. Der blev spurgt til, om det vil være muligt at placere forsknings- og innovationskonsulenter på relevante ambassader.

Rådet anerkendte udfordringen med at opnå ligestilling i forskningsstøtten, og det blev foreslået at overveje kvoter og samtidig lade ligestillingsaspektet indgå i vurderingen af de enkelte forskningsprojekter. Det var også en mulighed at tænke ligestilling ind i valg af forskningstemaer. Ligeledes anerkendte Rådet Udenrigsministeriets arbejde med at øge danske forskeres adgang til forskningsmidler i EU-programmer via støtten til FFU-projekter. Endvidere spurgtes til, om det var påtænkt at støtte forskningsprogrammet for klima, landbrug og fødevarerikkerhed, CCAFS, på Københavns Universitet, og hvorfor udredningskontoen var blevet nedlagt.

Udviklingspolitisk direktør og chefen for UFT bemærkede, at en udvidelse af landekredsen for syddrevne projekter ville være vanskelig som følge af begrænsede midler. Man kunne risikere en situation, hvor kun et projekt pr. land kunne bevilges. I forhold til ligestillingsaspektet og forslaget om kvoter, var det noget, der evt. i første omgang kunne afprøves i relation til ph.d. studerende i forskningsprojekterne. Det ville være vanskeligt at placere forsknings- og innovationskonsulenter på ambassader ud over de 10 ambassader, hvor der enten allerede sidder innovationsattachéer eller i fremtiden vil sidde vækstrådgivere udsendt af Uddannelses- og Forskningsministeriet i forbindelse med Myndighedssamarbejdet. Hvad angik CGIAR, så støttede Udenrigsministeriet med kernebidrag fremfor at støtte enkelte programmer som CCAFS. Det blev oplyst, at udredningskontoen var nedlagt som følge af et misforhold mellem administrationsindsatsen og størrelsen af bevillingerne. Det blev desuden bemærket, at det ville være en meget krævende opgave at kortlægge al dansk støtte til udviklingsforskning, så man kunne ikke love, at forskningsredegørelsen for 2015 ville se helt anderledes ud.

Formanden konkluderede, at der var ros til papiret, og at der var enighed om en række fælles udfordringer på området. Forskning af høj kvalitet var nødvendig, men ikke tilstrækkelig, idet det ligeledes var vigtigt at sikre formidling og overveje implikationer af forskningen. Det var også en udfordring i Danmark, hvor forskerne synes at være meget fokuserede på at få artikler i internationale tidsskrifter. Ligestillingsaspektet skulle overvejes nøje bl.a. med brug af kvoter på ph.d. niveau i projekterne.

Dagsordenspunkt 6: Eventuelt

Udviklingspolitisk direktør orienterede kort om en kommende oplysningskampagne, som Danida ville igangsætte med henblik på at informere om det, som i udviklingsøjemed kunne kaldes for ”verdens vigtigste år”, med fokus på den internationale konference om udviklingsfinansiering i Etiopien i juli, mødet om fastsættelsen af de nye mål for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling i september i New York og klimatopmødet i Paris i december. Han opfordrede medlemmerne til at dele dette med baglandet.